

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. II. Quænam præter legitimam causam conditiones necessariò requirantur ad construendam novam Ecclesiam parochiale.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

ritas vel consensus (saltem tacitus, & subsequens) etiam si persona exempta sit, quia adificat; vel Summi Pontificis, si locus, in quo adificatur, exemptus sit, ean. nem. 9. dift. 1. de consecc. c. adhac. 4. dereligionis dominibus, c. auctoritate 4. §. prohibemus insuper de privilegiis in 6. Imò intra fines altius Parochiæ nova Ecclesiæ parochialis, cum consensu Episcopi, adificari potest, non quidem ob solam populi multitudinem, sed si nimis distantia pro divinis officiis, & Sacramentis, aut aliæ magnæ difficultates antiquam Ecclesiæ parochiale frequentare facile non permittant, ut constat ex c. ad audientiam 3. b. t. vel in in usum leprosorum c. cum dicat. 2. b. t. quia in his casibus urget necessitas, aut sanitas novam Ecclesiæ parochiale.

§. II.

Quanam præter legitimam causam conditiones necessariò requirantur ad conseruandam novam Ecclesiæ parochiale.

1. R equiritur, ut in illo districtu, ubi nova Ecclesiæ parochialis erigenda est, saltem decem sint parochiani argu. can. unic. caus. 10. q. 3. iunct. G. loff. verbo mancipia. 2. ut fiat ab Episcopo cum consensu sui Capituli, quia circa redditus prioris Ecclesiæ sit alienatio quædam, aut certè unio unius Ecclesiæ cum altera, quæ nec ipsa sine consensu Capituli fieri potest, nisi in extricando tali nova Ecclesiæ procedat Episcopus, ut delegatus Pontificis, in casu scilicet, in quo non potest, ut ordinarius, procedere, in loco v. g. exemplo novam Ecclesiæ adificando. 3. requiritur, ut

vel

citentur & audiuntur Rector Ecclesiæ matricis sive antiquæ, & quorum interest hæc scire, quamvis enim etiam illis invitis procedere possit Episcopus, ut constat & cit. c. ex Tridentino, non tamen illis non auditis, ob plenorem scilicet informationem. 4. requiritur, ut Ecclesiæ novæ competens dos assignetur, pro sustentatione necessariorum ministeriorum, & sumptibus necessariis talis Ecclesiæ, ita tamen, ut dos ista ex redditibus Ecclesiæ antiquæ desumi possit, si abundantur illi adeò sicut, ut utrique Ecclesiæ tam antiquæ, quam novæ sufficiant, & nisi alius adsit, qui velit eam dotare, vel si redditus illi pro utraque Ecclesiæ non sufficiant, & nemus alius novam dotare velit, populus novæ Ecclesiæ ad necessaria subministranda ab Episcopo cogatur, vel illi prelati, quorum jurisdictioni hæc Ecclesiæ subest in temporalibus, aut in horum defensione Episcopus providebit, permittendo etiam parochio novo, ut prop ijs manibus, ex honesto & statui suo conveniente artificio, sustentationem suam querat. can. 3. & 4. dift. 91. 5. requiritur, ut jus ad novam hanc parochiam presentandi reseretur illis, quibus de jure debetur, qui fundando scilicet, adificando, aut dotando Ecclesiæ hanc exercerunt; vel si exeditibus prioris Ecclesiæ dotatio, aut adificatio novæ Ecclesiæ facta est, Patronus erit, praeter eum, qui fundum v. g. dedit, Ecclesia antiqua, aut ejus Rector, prout ex relato c. ad audientiam patet. 6. Requiritur, ut honor comprens antiquæ Ecclesiæ servetur, vel certum censum in signum subjectionis eidem solvendo,

vel servando illi sepulturæ, baptismi, scrutinij &c. jus.

§. III.

Quinam & ex quibus redditibus teneantur Ecclesiæ reparare?

Ecclesiæ parochiales de jure antiquo in c. 1. & 4. b. t. & arg: c. si Episcopus 6. de off. ordi. in 6. ex redditibus suis ad fabricam deputatis reparati debent, si tales redditus habeant, vel si redditus tales non habeant, aut non habent sufficienter, cogi debent Ecclesiæ talium Rectores, & beneficiarii, ad contribuendum pro reparatione Ecclesiæ, si redditibus Ecclesiasticis fruantur, & ultra sustentationem necessariam beneficiatis superfit: vel denique in defectum prædictorum parochiani, qui in talibus Ecclesijs divina percipiunt, non tantum plebei, sed etiam nobiles, cum omnibus Ecclesiæ illa servire debeat, & sentire onus debeat, qui commodum sentit. Si vero jus Tridentini attendere velimus *Seff. 21. cap. 7. de reformas.* hic ordo servandus est: ut parochialium Ecclesiæ, quamvis patronatæ sint, si reparari, & refici ea debeant, fiat reparatio ex frumentis & proventibus quibuscumque, ad easdem Ecclesiæ quomodocunque pertinentibus, qui si non sint sufficientes, omnes patroni, & alij, qui fructus aliquos ex dictis Ecclesijs provenientes percipiunt, concurrent tenentur, & in horum tandem defectum parochiani, quacunque appellatione, exemptione, & contradictione remotâ, cogendi sunt.

In his tamen omnibus observati debet

consuetudo, quæ in primis inspicienda est, & tenenda: sicuti etiam circulum quæstionem, quid nomine Ecclesia veniat, & utrum sub ea appellatio etiam veniat domus parochialis: quamvis Patrones, qui fundaverint, aut edificavit Ecclesiæ, tribuendum pro Ecclesiæ reparacione jure non teneretur, nisi certam librationem ab Ecclesiæ solvendam reperiret, uti facile ex Tridentini verbis probari potest, attendenda tamen effigie suetudo, hac etiam in quæstiōne.

§. IV.

De mutatione Ecclesiæ secularis in regularem, & dignitatem ejusdem.

Quid Ecclesia collegia secularia mutari possit in aliam collegia seu conventualem regularem cum sensu ordinarij, modo canonici secularibus, qui superunt, nullum fuit presidicium, ex c. ad audiendum 5. b. A. & alibi dictis pater, ac favor religionis, qui stricior est, quam status clericorum secularium mereatur. Defraui tamen non possunt Ecclesiæ (præsentim secretæ sive secrete sint) ut lapides & ligna illicet ad profanos laicos usus applicentur *lign. 38. junct. Gloss. verbo ad preficationem Dicit. 1. de consecrat. quod enim semper Deo dicatum est, non est ad usus profanos ulterius transfectendum *arg. 17. 2. 1. reg. in 6.**

TITI.